

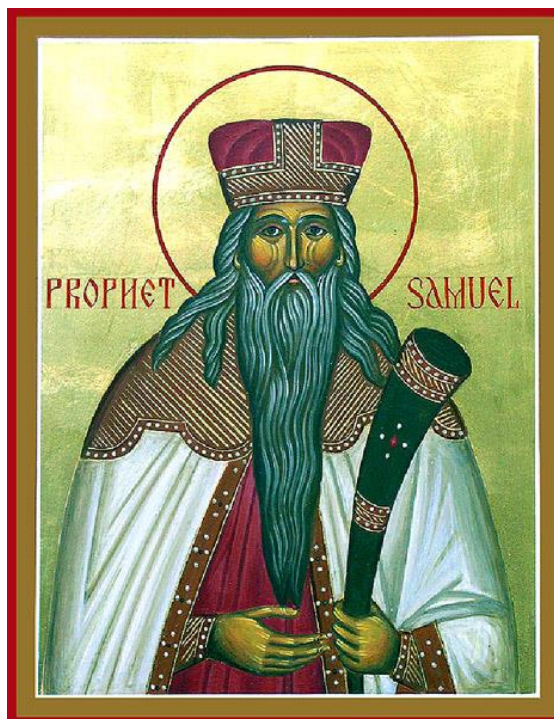
Ukrainian Orthodox Church of Canada
Українська Православна Церква в Канаді
L'Église orthodoxe ukrainienne du Canada

[Home Page](#) | [Listing of Articles](#)

Святий Пророк Самуїл

The Holy Prophet Samuel

Le Saint Prophète Samuel

Fr. Ihor Kutash - о. Ігор Куташ
kutash@unicorn.org

«Говори, Господи, бо раб Твій слухає Тебе!» (1 Самуїла 3:9)

У Неділю Святих Праотців (друга Неділя перед Святом Різдва Христового) - а особливо 2-го вересня за григоріанським календарем (це – 20-го серпня за юліанським) - ми поминаємо Святого Пророка Самуїла, в житті якого цікава паралелі з життям Патріарха Ісаака (його також поминаємо серед Святих Праотців), Пресв. Богородиці і Вседіви Марії та Івана Предтечі (Хрестителя Христового). [Історія Самуїла знаходиться у двох Книгах Старого Завіту: 1 і 2 Самуїла за Біблією Єврейською, і 1 і 2 Царів за Септуагінтою. Багато чудових навчань можна отримати від молитовного прочитання цих двох Книг. Я торкнуся лише деяких з-поміж них.]

Паралелі ці - в тому, що кожна з цих обраних Богом осіб були зачаті і прийшли в світ, як відповідь на сердечну молитву розпачливих старих батьків. Мати Ісаака Сара була в своїх 90-их роках а праведні Анна та Єлизавета теж були такого віку, що їм давно минувся час дітонородження. Їхні діти були дарами від Бога їм - і всьому світові.

У батька Самуїла Елкани були дві дружини, Ганна і Пеніна. [Одноженство розвинулося у зв'язку з покликанням Шлюбу, проголошеного Господом нашим Ісусом та Його послідовниками, бути відображенням життя Тройці: батько, мати і їх нащадки утворюють єдність у розмаїтті, яке має завершитися в майбутньому віці, коли Бог буде все у всьому (I Кор 15:28) - таку єдність найкраще відображує шлюб одноженний, отож таким чином багатоженство швидко зникло з Християнської спільноти).

Ганна, яка втішалася більшою прихильністю Елкани, була безплідною, тоді як у Пеніни було дітей багато, для втіхи тієї. Людська природа, така як вона є після гріхопадіння, спонукала Пеніну, як кажуть, виявляти своє нещастя з приводу недоцінення своїм чоловіком припинувати Ганну за її безплідність. Таким чином, під час візиту разом з чоловіком Храму в Шіло (сьогодні Хірбет Сейлун на Західному березі річки Йордану в Ізраїлі) вона ревно молилася, о даруванні їй Богом дитини, яку вона тоді присвятила б Йому. Ілій, Первосвященик, побачив як її губи рухалися без звуку - молитви, як правило, вимовлялися вголос, - і покартав її за п'янство. Ганна відповів смиренно і Ілій поблагословив її, сказавши: «Бог Ізраїлів дасть тобі бажання твоє, яке ти від Нього жадала».

Божа відповідь виявилася народженням хлопчика, Самуїла, чиє ім'я означає "Бог почув". Коли йому було два роки, вдячна Ганна привела його у Шіло для постійного служіння Богу під керівництвом Ілія. Коли він вступає у статеву зрілість молодий Самуїл почув голос, що кликав його ім'я і двічі прийшов до Ілія думаючи, що це він закликає його. Ілій зрозумів, що його молодий помічник отримує одкровення від Бога, Якому вони служили, і сказав Самуїлові, що якщо б це сталося знову, то він повинен відповісти: «Говори, Господи, бо раб Твій слухає Тебе». Сталося це знову і Самуїл вчинив, як його навчено. Було це сумне повідомлення для Ілія. Його сини були недостойними Священиками і мали бути скинуті. Бог був говорив про це з Ілієм раніше, отож коли й Самуїл приніс йому таке повідомлення, то він відповів просто: «Він Господь, нехай зробить те, що добре в очах Його!». Незважаючи на таку наче б то смиренну відповідь, не було ніякого виразу покаяння і Ілій і його сини далі діяли як до того і остаточно обидва сини загинули в битві з филистимлянами а Ілій, дізнавшись про це, впав навznak, зламав хребет і помер також.

Мантія Ілія, як Судді Ізраїля перейшла до Самуїла. Він був останнім із Суддів, які правили Ізраїлем під керівництвом Бога. [Історію їх можна знайти в Старому Завіті в Книзі, що називається їхнім іменем, яка закінчується словами, які є постійним протвердженням грішникам (тобто всім нам): «Кожен робив, що здавалося правдивим в його очах!»] У своєму прагненні бути схожими на інші народи - і бути вільним від Суддів, які були в безпосередньому контакті з Богом - народ Ізраїля зажадав, щоб Самуїл помазав царя, щоб управляв ними. Зі смутком, тому що він це бачив як відхід від шляху Господа, Самуїл зробив так, як Бог направив його в Своїй дозвільній волі. [На відміну від свого супротивника, Сатани, Бог не примушує нікого, а в Своїй Отцівській любові, дозволяє

неправильний вибір, та завжди готовий направляти і приймати знову в Свої обійми тих, хто усвідомлює своє безумство, як Ісус показав у Своїй Притчі про Люблячого батька і Блудного сина.]

Самуїл помазав Саула, а коли, цей перший цар Ізраїля відвернувся від шляху і втратив приз свого покликання, Самуїл - теж зі смутком з приводу падіння Саула, якого він далі таки любив - помазав Давида, Праотця, чий нащадок після плоті, Ісус з Назарету (Він - істинна Людина, як і істинний Бог), є Царем царів назавжди.

Самуїл заснув перед тим, як Давид міг обняти трон і Саул, напередодні битви, в якій він мав був померти, пам'ятаючи на підтримку, якою він завжди втішався від Судді, що помазав був його, пішов до медіума, до відьма Ендорської, щоб викликала його звідти, де мертві очікують воскресіння і поклику на суд Господній. [Ні в якому разі це не підстава для спиритизму, так як відьма сама була болісно вражена, що це був дійсно Самуїл який, з дозволу Бога, з'явився, замість оманливого духа, з яким вона звикла була працювати.] Самуїль наказав Саула за таке потурбування його і сказав йому, що сам він буде з ним на наступний день. І так і сталося.

Святого Пророка Самуїла шанують три основні монотеїстичні релігії. Юдаїзм поважає його Гріб у Єрусалимі. В Ісламі - Мечеть присвячена йому в тому ж місті - в якій також є Гробниця. Православна традиція пригадує, особливо в «Хронікон пасхалі», передачу, в 406 р., за часів імператора Аркадія, Мощів Самуїла з його гробниці в Рамі, у Константинополь, здавалося б, у вигляді попелу в золотому посуді. [Якщо вони дійсно були в виді попелу, це не можна тлумачити, як дозвільне ставлення до кремації тіла тих, хто заснув, так як Православне Богослов'я Боговтілення твердо стоїть на цій радісній таємниці: Друга Особа Тройці, Бог-Син, приймаючи плоть, цим же освятив усю матерію, а особливо тіла Його людських дітей, щоб були святими та й засобами передачі Благодаті Божої і Його Благословення всесвіту, і тому ці тіла не повинні бути спалені, але з честю похоронені, щоб Бог чинив з відповідно до Його волі.]

Хтось сказав, що ті, які відсутні від нас, тим не менше також і присутні дуже багатьма способами, у тому числі і через інших людей, що мають те саме ім'я. Таким чином, я теж високо оцінюю присутність Пророка Самуїла, таким чином, в часі мого візиту в Святій Землі в 1998 році, коли один з наших дуже здібних керівників був уродженець Ізраїля на ім'я Шмулик, зменшувальне від Самуїла. Наша Українська Православна Церква в Канаді була благословенна на протязі багатьох років керівництвом Архипресвітера Семена Володимира Савчука - а англійська версія його імені була Самуїл. І зовсім недавно, зростаюча родина, що виходить з вірного Шлюбу Юрія і Анни Куташів, був збагачена народженням маленького Самуїла Якова Гаслера.

Нехай же слова Святого Пророка Самуїла: «Говори, Господи, бо раб Твій слухаєТебе», будуть нам постійним провідником в цьому сезоні

наближення Різдва за Юліанським календарем, у Новому громадянському році Божої Милості, і назавжди. Амінь.

The Holy Prophet Samuel   ***Le Saint Prophète Samuel***

**“Speak, Lord, for thy servant
heareth.” (I Samuel 3:9)**

On the Sunday of the Holy Forefathers (second Sunday before the Feast of the Nativity of Christ) - and especially on September 2 on the Gregorian Calendar (which is August 20 on the Julian) - we commemorate a Holy Prophet, Samuel, whose life has an interesting parallel with that of Patriarch Isaac (also commemorated among the Holy Forefathers), Mary the Theotokos and St. John the Forerunner (the Baptizer of Christ). [Samuel's story is found in two books of the Old Testament, Samuel I and 2 according to the Hebrew Bible, and Kingdoms I and 2 according to the Septuagint. There is a great deal of marvelous insight to be gained from a prayerful reading of these two books. I shall touch on just a few of them.]

There is a parallel in the fact that each of these chosen ones were conceived and came into the world to aged parents in answer to heartfelt, desperate prayer. Isaac's mother Sarah was in her 90's and the Righteous Anna and Elizabeth were similarly long past the time of child-bearing. Their children were gifts from God to them - and to the world.

Samuel's father, Elkanah, had two wives, Hannah and Penninah. [Monogamy is a development arising from the vocation of marriage, as proclaimed by our Lord Jesus and His followers, to be reflection of the Life

**“Parle, Éternel, car ton serviteur
écoute.” (I Samuel 3:9)**

Le dimanche des Saints Ancêtres (deuxième dimanche précédant la fête de la Nativité du Christ) - et surtout le 2 septembre selon le calendrier grégorien (qui est le 20 août selon le julien) - nous commémorons un Prophète, Samuel, dont la vie a un parallèle intéressant avec celle du Patriarche Isaac (également commémoré parmi les Saints Ancêtres), de Marie la Mère de Dieu et de Saint Jean le Précurseur (le Baptiseur du Christ). [L'histoire de Samuel se trouve dans deux livres de l'Ancien Testament, I et 2 Samuel selon la Bible hébraïque, et I et 2 Royaumes selon la version des Septante. Il y a beaucoup des enseignements merveilleux à gagner d'une lecture pieuse de ces deux livres. [Je vais aborder quelques-uns d'entre eux.]

Il y a un parallèle dans le fait que chacun de ces élus a été conçu et est venu dans le monde de parents âgés en réponse à leurs prières désespérées du profond de leurs cœurs. Sarah, la mère d'Isaac, était dans ses 90 ans et les Justes Anne et Élisabeth avaient elles aussi bien passés le temps de procréer. Leurs enfants ont été des dons de Dieu pour elles et pour le monde.

Le père de Samuel, Elqana, eut deux femmes, Anne et Pennina. [La monogamie est un

of the Trinity: a father, a mother and their offspring, which form a unity in diversity, which shall be fully realized in the age to come when God shall be all and in all (I Corinthians 15:28) – such a unity is more perfectly shown in a monogamous marriage and thus polygamy quickly disappeared from the Christian community).

Hannah, for whom Elkanah showed greater affection, was barren, while Penninah had many children to comfort her. Human nature, being what it is after the Fall, Penninah is said to have expressed her unhappiness at being less appreciated by her husband by belittling Hannah for her barrenness. Thus during a visit with her husband to the shrine at Shiloh (today Khirbet Seilun on the West Bank in Israel) she prayed intensely that God would grant her a child which she would then dedicate to Him. Eli, the High Priest, saw her lips moving without sound – prayers were usually spoken aloud – and chided her for being drunk. Hannah responded most humbly and Eli blessed her saying: “May the God of Israel grant you the petition you asked of Him”.

God’s answer was the boy-child, Samuel, whose name means “God has heard”. When he was two, grateful Hannah brought him to Shiloh for continual service to God under the tutelage of Eli. As he was entering puberty young Samuel heard a Voice calling his name and twice came to Eli thinking he was summoning him. Eli realized his young charge was receiving a revelation from the God they served and told Samuel that should this occur again he must respond: “Speak, Lord, for Thy servant heareth”. It did come about again and Samuel did as he had

développement découlant de la vocation du mariage, tel que proclamé par notre Seigneur Jésus et ses disciples, pour être le reflet de la vie de la Trinité: un père, une mère et leurs enfants, qui forment une unité dans la diversité, qui doit être pleinement réalisée dans les temps à venir, quand Dieu sera tout en tous (I Corinthiens 15:28) - une telle unité est plus parfaitement montrée dans un mariage monogame et donc la polygamie a rapidement disparu de la communauté chrétienne.]

Anne, pour qui Elqana a montré une plus grande affection, était stérile, tandis que Pennina avait beaucoup d'enfants pour la reconforter. La nature humaine étant ce qu'elle est après la chute, Pennina est dit avoir exprimé son mécontentement d'avoir été moins appréciée par son mari en dénigrant Anne pour sa stérilité. Ainsi, lors d'une visite avec son mari au sanctuaire de Schilo (aujourd'hui Khirbet Seilun sur la Cisjordanie en Israël), elle a prié intensément pour que Dieu lui accorde un enfant qu'elle va alors lui consacrer. Eli, le prêtre, voyait ses lèvres bouger sans son – les prières étaient généralement à haute voix - et l'a réprimandée pour être ivre. Anne a répondu très humblement et Eli l'a bénie en disant: «Que le Dieu d'Israël t'accorde la demande que tu Lui as faite».

La réponse de Dieu était le garçon-enfant, Samuel, dont le nom signifie «Dieu a entendu». Quand il avait deux ans, la reconnaissante Anne l'a amené à Schilo pour un service continué à Dieu sous la tutelle d'Eli. Quand il entra dans la puberté, le jeune Samuel a entendu une Voix appeler son nom et deux

been told. It was a sad message for Eli. His sons had been unworthy Priests and would be cast off. God had spoken of this to Eli as well and when Samuel gave him the message he simply responded: "He is the Lord. He will do what seems good to Him". Notwithstanding this apparently humble response, there was no expression of repentance and Eli and his sons acted as they had ever done and eventually both sons were killed in a battle with the Philistines and Eli, hearing of it, fell backward, broke his back and died as well.

Eli's mantle as Judge of Israel now passed to Samuel. He was the last of the Judges who ruled Israel under God's direction. [Their story is to be found in the Old Testament Book of the same name which ends with the sobering words – which are ever a warning to sinful people (all of us): "A man did what was right according to his own vision".] In their desire to be like other nations – and also to be free of Judges who were in direct contact with God – the people of Israel demanded that Samuel anoint a King to rule them. Sorrowfully, because he saw this as a move away from the way of the Lord, Samuel did so, as God directed in His permissive will. [Unlike His adversary, Satan, God does not coerce anyone but in His love as Father, permits wrong choices, always ready to guide and receive back into His embrace those who realize their folly, as Jesus showed in His Parable of the Loving Father and the Prodigal Son.]

Samuel anointed Saul, and when that first King of Israel turned away from the path and lost the prize of his vocation, Samuel – also sorrowful about the falling away of Saul, whom he continued to love –

fois il est venu à Eli, en pensant que c'était lui qui l'avait convoqué. Eli a réalisé que son jeune charge recevait une révélation de Dieu qu'ils servaient et il a dit à Samuel que si cela se produisait à nouveau, il faudrait répondre: «Parle, Éternel, car ton serviteur écoute.» Il est venu de nouveau et Samuel fit ce qu'il lui avait dit. C'était un message triste pour Eli. Ses fils avaient été prêtres indignes et seraient rejetés. Dieu avait parlé de ceci à Eli aussi auparavant et quand Samuel lui a donné le message il a simplement répondu: «Il est le Seigneur, qu'Il fasse ce qui est agréable à Ses yeux». Malgré cette réponse apparemment humble, il n'y avait aucune expression de pénitence et Eli et ses fils ont agi comme ils l'avaient déjà fait et, finalement, les deux fils ont été tués dans une bataille avec les Philistins et Eli, entendant parler de ceci, tomba à la renverse, s'est cassé le dos et est décédé ainsi.

Le manteau d'Eli en tant que juge d'Israël est maintenant passé à Samuel. Il était le dernier des juges qui ont gouverné Israël sous la direction de Dieu. [Leur histoire se trouve dans le livre de l'Ancien Testament du même nom qui se termine par les mots qui donnent de quoi à réfléchir - ils sont toujours un avertissement aux pécheurs (nous tous): «Chacun faisait ce qui lui semblait bon» . Dans leur désir d'être comme les autres nations - et aussi pour être libres des juges qui étaient en contact direct avec Dieu - le peuple d'Israël a exigé que Samuel d'oindre un roi pour les gouverner. Tristement, parce qu'il a vu cela comme un abandon de la voie du Seigneur, Samuel l'a fait, comme Dieu a dirigé dans sa volonté

anointed David, the Forefather, whose Descendant after the flesh, Jesus of Nazareth (Who is true Man as well as true God), is the King of kings forever.

Samuel fell asleep before David could assume the throne and Saul, on the eve of the battle in which he was to die, recalling the support he had enjoyed from the Judge who anointed him, had a medium, the witch of Endor, summon him from the place where the dead awaited to be raised and called before the Judgement of the Lord. [In no way is this a justification for spiritualism, since the witch herself was painfully shocked that it was truly Samuel who, by God's permission, appeared, instead of the deceptive spirit with which she was accustomed to working.] Samuel chastised Saul for so troubling him and told him that he would be with him the next day. And so it came to pass.

The Holy Prophet Samuel is honoured by the three major monotheistic faiths. Judaism honours his tomb in Jerusalem. Islam has a Mosque dedicated to him in the same city – in which there is also a tomb. Eastern Orthodox tradition recalls, especially in *Chronicon Paschale*, the transfer, in 406, during the time of the Emperor Arcadius, of the Relics of Samuel from his tomb in Ramah, to Constantinople, seemingly in the form of ashes in a golden vessel. [If ashes they indeed were, this may not be construed as a permissive attitude to cremation of the bodies of those who have fallen asleep, since Orthodox incarnational theology holds firmly to the joyful mystery that the Second Person of the Trinity, God the Son, in assuming flesh has also made all matter, and especially the bodies of

permissive. [Contrairement à son adversaire, Satan, Dieu ne contraint pas n'importe qui, mais dans son amour de Père, permet des mauvais choix, toujours prêts à guider et à recevoir en retour dans Ses bras ceux qui réalisent leur folie, comme Jésus l'a montré dans Sa Parabole du Père aimant et le Fils Prodigue.]

Samuel oignit Saül, et quand ce premier roi d'Israël se détourna du chemin et a perdu le prix de sa vocation, Samuel - aussi triste à propos de l'apostasie de Saül, qu'il a continué à aimer - oignit David, l'Ancêtre, dont le Descendant selon la chair, Jésus de Nazareth (Qui est au même temps Homme véritable et vrai Dieu), est le Roi des rois pour toujours.

Samuel s'est endormi avant que David pût monter sur le trône et Saül, à la veille de la bataille dans laquelle il devait mourir, rappelant le soutien dont il a bénéficié du juge qui l'a oint, a fait qu'une médium, la sorcière d'Endor, le convoqua de l'endroit où les morts attendaient pour être ressuscités et appelés devant le jugement du Seigneur. [En aucun cas, est-ce une justification pour le spiritisme, car la sorcière elle-même a été douloureusement choquée que ce fût vraiment Samuel qui, par la permission de Dieu, est apparu, au lieu de l'esprit trompeur avec lequel elle avait l'habitude de travailler.] Samuel a châtié Saül de l'avoir ainsi troublé et lui a dit qu'il serait avec lui le lendemain. Et ainsi c'est arrivé.

Le Saint Prophète Samuel est honoré par les trois grandes religions monothéistes. Judaïsme honore son tombeau à Jérusalem. L'islam a une mosquée qui lui est consacrée dans la même ville - où il y a aussi un

His human children, holy and the means of conveying God's grace and blessings to the universe, and so these bodies ought not to be burned but reverently buried for God to deal with them according to His will.]

Someone has said that those absent from us are nonetheless also present in very many ways, among them through other people of the same name. Thus, I, too, cherish the presence of the Prophet Samuel, in this manner, in my visit to the Holy Land in 1998 where one of our very capable guides was a native of Israel named Shmulik, a diminutive of Samuel. Our Ukrainian Orthodox Church of Canada was blessed for many years with the leadership of Archpresbyter Samuel (the English version of his Ukrainian name which was Simon) W. Sawchuk. And most recently, the growing family coming from the faithful marriage of George and Annie Kutash, has been graced with the birth of little Samuel Jacob Gassler.

May the words of Holy Prophet Samuel: "Speak, Lord, for thy servant heareth", be our constant guide in this approaching Julian Christmas season, the New civic year of God's grace, and forever more. Amen.

tombeau. La tradition orthodoxe orientale rappelle, en particulier dans le *Chronicon Paschale*, le transfert, en 406, à l'époque de l'empereur Arcadius, des Reliques de Samuel de son tombeau à Rama, à Constantinople, apparemment sous la forme de cendres dans un vase d'or. [S'ils étaient en effet les cendres, ce ne peut être interprété comme une attitude permissive à la crémation des corps de ceux qui se sont endormis, car la théologie orthodoxe d'Incarnation tient fermement au mystère joyeux que la Deuxième Personne de la Trinité, Dieu le Fils, en prenant chair, a également fait toute la matière, et en particulier les corps de ses enfants humains, saints et les moyens de transmission de la grâce de Dieu et la bénédiction de l'univers, de sorte que ces corps ne doivent pas être brûlés mais enterrés respectueusement pour que le Dieu les traite selon Sa volonté.]

Quelqu'un a dit que ceux qui sont absents pour nous sont néanmoins également présents dans de très nombreuses manières, notamment par le biais d'autres personnes portant le même nom. Ainsi, moi aussi, je chéris la présence du Prophète Samuel, de cette manière, lors de ma visite en Terre Sainte en 1998, où l'un de nos guides très compétents était originaire d'Israël nommé Schmulik, un diminutif de Samuel. Notre Église orthodoxe ukrainienne du Canada a été bénie pendant de nombreuses années par la direction de l'Archipresbytre Samuel (la version anglaise de son nom ukrainien qui était Simon) W. Sawchuk. Et plus récemment, la famille grandissante venant du mariage fidèle de mes parents George et Annie Kutash, a

été honoré avec la naissance du petit Samuel Jacob Gassler.

Que les paroles du Saint Prophète Samuel: «Parle, Éternel, car ton serviteur écoute», sera notre guide constant pendant cette saison approchant le Noël julien, la nouvelle année civile de la grâce de Dieu, et pour toujours. Amen.

January 4, 2013